



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Quomodo authoritas requiratur in dante. Cap. 33.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54477)

dicitur elogio. *Quicquid agas prudenter agas & respice finē*, nam vt infra dicitur, *quicquid agant homines intentio iudicat omnes*. Et vt inquit Theologi: *omnes specificantur à fine*. Cū ergo intentio fuerit recta, omne op^o lucidum erit, si autem vel in vanitatem, vel in lucrum temporale, vel in inhonestam rem deflexerit, sanè iam non fructuosum est, verum etiam peccatum parit. Vt autem recta sit intentio, vt ex opere mercedem salutis recipias, ob amorem Dei eiusque honorem totum opus exercendum est. Hic terminus sit, hic sit Eleemosynæ scopus & finis.



QVOMODO AVTHORITAS REQVIRATVR
IN DANTE. *Sexta conditio.*

CAPVT. XXXIII.

QVonia plerumque fit, vt filij adhuc parentibus subditi, Eleemosynas largiri velint, operæ pretium facturū me credidi si eam, quæ requiritur in dante, auctoritatem explanarem. Necessarium est igitur vt is, qui Eleemosynam præstare vult

K sui

fui iuris sit, emancipatus, & sub cura actorum, & parentum tutela nō agat. Religiosus enim sicut & puer, & hæres, qui sub aliena ferula est, alienoque subditur imperio sine superiorum licentia (saltem præsumpta) cum suorum bonorum dispensationem non habeat, quicquam largiri non potest. Vnde interrogare quis posset. An mulieri liceat sine mariti licentia Eleemosynam præstare? Ad quod notandum est diuum Augustinum quasi contra sentire, sicut & Frater Ioannes Benedicti, cum inquit: *Mulieri coniugata non licet dicere facio de meo quod volo, nam & ipsa non est sui, sed capitis sui, id est viri sui.* Veruntamen idem summista octo excipit casus, quos hic recensere volo ad clariorem huiusce dubij explanationem.

*In summi.
Aug. ex. 199.
ad Edibiam.*

Primo. Si consueuerint illius patriæ mulieres Eleemosynam elargiri illam, maritis ignorantibus (dummodo inhibitio mariti non adfuerit) exercere possunt.

Secundo. si extrema necessitas adfuerit, potest marito nescio immo & inuito pauperis indigentiam subleuare, nam necessitas non habet legem, præualetque ius naturale, iuri ciuili.

Tertio. vt ab imminente periculo, vel calamitate

lamitate præseruetur, familia, vt in Abigail ^{2. Reg. 25.} factum fuisse demonstrat scriptura. Verum si ob temporale vitandum incommodum dari permittitur Eleemosyna; nunquid ob spirituale bonum multo magis dandum esse quis iudicabit?

Quarto. si maritus abfuerit dare poterit, ita tamen vt mariti voluntatem non excedat, neque Eleemosynæ mensuram.

Quinto. Si maritus à sensu alienus insanam vitam ageret, tunc enim mulieri omnimoda familiæ administratio cõmissa est.

Sexto: si à marito sibi certa substantiæ quantitas in victum fuerit assignata, illa parcens sibi, residuum quod super est pauperibus potest dare.

Septimo. Potest mulier ea pauperibus diuidere, quæ ultra dotem, voluntarie familiari adiunxit substantiæ, vel quæ particulari manuum & industriæ labore sibi comparauit.

Octavo. si panem, vel modicum vini indigenti largita fuerit, exiguitas enim materiæ excusat à peccato. Id ipsum enim præsupponitur maritus velle. Hæc refert Ioannes Benedicti in summa. Sed quare ad tam liberalem bonorum suorum distribu-

tionem prouocatur Zacheus? arbitror ego
quia auream Philosophi nouerat sententi-
am: *Beatius est magis dare, quam accipere,*
quam etiam docent, tum Saluator noster,
tum doctor gentium Paulus Act. 20. Sed
quibus pauperib? dandum sit inquiramus.
multiplicia enim pauperum genera sugge-
gerit hoc verbum (*Pauperibus.*)

7. *Conditio.*

ELEEMOSYNAM RATIONE
VTENTIBVS, ET NON
BRVTIS ANIMALIBVS FA-
ciendam esse.

CAPVT XXXIV.

RECTÈ admodum reuera in Eleemosy-
næ conditionibus numeratur, quod
Zacheus animaduertit, genus nempe Pau-
perum cui Eleemosyna sit impendenda.
Quæ enim à rationis vsu alienis, animalibusque brutis tribuuntur, non Eleemosy-
næ sed prodigalitatatis nomen sibi vendicât.
Quod tamen in hac ætate dolendum est.
Sunt enim pleriq; qui pluris canes, boues,
oues & huiusmodi animalia faciunt, quam
indigentia Christi membra, nunquid hoc
opus